

[From.]

Nu synes jeg nok, at bestemmelsen om dansk majoritet hviler på et meget spinkelt grundlag og må forekomme ret illusorisk. I § 2, stk. 1, står der udtrykkeligt, at medmindre andet tillades af ministeren for Grønland, skal mindst 50 pct. af aktiekapitalen være på danske hænder, og i stk. 2 står der, at aktier på danske hænder ikke uden samtykke fra ministeren for Grønland kan overdrages til fremmede. Det kan da kun forstås sådan, at den til enhver tid siddende minister for Grønland har det i sin hånd at ændre forholdet 50:50 til noget andet, hvis han af en eller anden grund finder det ønskeligt. Det må vi da vist se lidt nærmere på. Dertil kommer, at den danske overvægt i bestyrelsen ikke er ret meget værd, da det i selskabets vedtægter udtrykkelig slås fast i §§ 8, 9 og 10, at generalforsamlingen er højeste myndighed, at man stemmer efter aktiebeløb, og at beslutninger afgøres ved simpel stemmeflerhed. Endvidere kunne det vel også være meget nærliggende, om ejere af A-aktier ønskede at stemme sammen med B-aktier, og så spørger jeg: hvad er der så tilbage af 50 pct.s-reglen? Hvad nytter så et dansk flertal i bestyrelsen?

På mig virker det hele noget anstrengt, må jeg indrømme, og jeg vil gerne høre, hvad den højtærede minister for Grønland har at sige dertil. Detaljer i koncessionsudkastet og i udkastet til vedtægterne finder jeg det mest passende at drøfte i et udvalg. Det vil i det hele taget fremgå af mit lille indlæg, at jeg finder en udvalgsbehandling nødvendig. Jeg håber, den må kunne blive forholdsvis kort. Venstre vil gerne medvirke til at gennemføre lovforslaget og ser også gerne, at det kan ske så hurtigt som muligt.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om en sådan koncession vedtaget ved lov vil være i overensstemmelse med Romtraktatens bestemmelser, hvis Danmark skulle tilslutte sig denne.

Ninn-Hansen: Først har jeg en enkelt bemærkning om den højtærede ministers fremgangsmåde. Det er tidligere sket, at der er foregået noget og forberedt noget i Grønland for den grønlandske befolkning, som ikke er blevet forelagt i Grønlandsudvalget først, og i den anledning er der undertiden fremkommet bebrejdelser over for den pågældende minister. Sådanne bebrejdelser kan absolut ikke rettes mod den højtærede minister her. Ministeren har forelagt dette forslag for folketingets Grønlandsudvalg forud for fremsættelsen her i tinget, og jeg vil i og for sig blot med glæde notere, at den højtærede minister på den måde har ønsket at orientere det udvalg, der er nedsat til at følge udviklingen i Grønland. Jeg håber og venter, at denne gode fremgangsmåde vil blive fulgt fremover.

Afgørende for en stillingtagen til det fremsatte lovforslag må være, om man har den opfattelse, at minevirksomheden i Grønland skal fortsættes. Man kan også spørge på en anden måde: har vi egentlig lov til at lade være? Vi ved, der er en risiko ved minedrift, og denne risiko er absolut ikke mindre i Grønland end andre steder, hvor minedrift er mulig. Undersøgelserne er dyre og besværlige at gennemføre. De metalforekomster, der kan være tale om, er dårligt tilgængelige, transportomkostningerne kan være meget store og priserne svingende. Vi kan ikke på forhånd afgøre, om det er en rentabel drift. Dertil kommer, at vi ikke her i landet har så mange erfaringer med hensyn til minedrift. Men hertil synes jeg man må have lov til at sige, at der jo også kan være betydelige chancer forbundet med gennemførelsen af minedrift, og det er vel således, at man ved, at der i det grønlandske område findes næsten alle de metaller, de mineraler, der er kendt i verden. Har vi lov til at lade dette ligge eller overlade til andre at gennemføre udvindelsen af disse mineraler? Det er selvfølgelig også et spørgsmål om forrentning af den kapital, man investerer, men det kan ikke udelukkende være et spørgsmål om, hvorvidt man